

Legyen ez a hely őrbástya 2015.11.04.

Szerző Administrator
2015. november 07.
Utolsó frissítés 2015. november 07.

Legyen ez a hely őrbástya!

Barcaföldvári emlékezés az áldozatokra

A barcaföldvári emlékműnél a jelenleg Uzonban szolgáló Ungvári Barna András református lelkipásztor köszöntötte az emlékezőket Hídvégi, árapataki, brassói, ürmösi, bölöni, uzoni gyásznapon, hogy a helyszínen róják le kegyeletüket a barcaföldvári internálótáborban a román hatóságok által 1944 szeptembere és 1945 júliusa között halálra éheztetett több mint ezer honfitársunk emléke előtt. Az áldozatok földi maradványait rejtő tömegsír fölé emelt emlékműnél fejet hajtottak a Volt Politikai Foglyok Szövetségének háromszéki, a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki és erdővidéki képviselői, valamint az egykori Erdélyi Magyar Ifjak Szervezetének meghurcolt brassói tagjai is. Az immár tizenhatodik megemlékezésen a hely megjelölését elindító és kiharcoló volt hídvégi, jelenleg Uzonban szolgáló református lelkipásztor, Ungvári Barna András köszöntötte a jelenlévőket, egyúttal arra kérve őket, ezen a napon szívükben, lelkükben legyen ott és éljen az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc hőseinek emlékezete is. A történekről szólva felidézte, hogy az 1944. augusztus 23-i átállást követően, a szovjet hadsereggel együtt érkező román csapatok által elfoglalt erdélyi területeken visszaállított román hatalom képviselői ezrével szedették össze a magyar férfiakat. Az egykor szovjet földvári fogolytábor helyén is így jött létre internálótábor. A brassói magyar történelmi egyházak képviselői közül elsőként felszólaló Kassay Géza belvárosi református lelkész az erdélyi magyarságra leselkedő veszélyek legnagyobbikára, a népességfogyásra figyelmeztetett. – Legyen ez a hely egy olyan bástya, ahonnan ki tudunk tekinteni, ahonnan észrevehetjük az ellenséget, és fel tudjuk lármázni azokat, akik körülöttünk vannak a közösségünkben. Legyen ez a hely egy olyan őrbástya, amely mindig teli van szívvel, emberekkel, lélekkel és imádsággal. Legyen egy olyan pont, ahol ma, holnap, holnapután, 50 és 100 év múlva is az utódaink meg tudnak állni, és Istennek a csodálatos szabadításából tanulva, bizakodva tudnak előrenézni. Legyen egy olyan pont, ahol meg tudjuk őrizni önazonosságunkat, anyanyelvünket, magyarságunkat, és a fiataljainkat is erre tudjuk buzdítani. Ha viszont a bástya üres, nincs, ki figyelmeztessen, szóljon, emlékezzen és imádkozzon, jönnek mások és elfoglalják. Éppen ezért arra kell törekednünk, hogy sem ez a hely, sem a mi családjaink ne váljanak üres bástyákká! – hangzott az intő szó. Az ürmösi dalárda ajkáról felcsendülő keservesek elhangzása után Koszta István brassói evangélikus és Szabó Előd ürmösi unitárius lelkész, valamint a szintén brassói Szent Péter és Pál plébánia káplánja, Birtan Róbert Attila imádkozott és adta áldását az egybegyűltekre. A megemlékezés koszorúzással és himnuszaink eléneklésével ért véget. Bedő Zoltán (Székely Hírmondó)